

[Nathalie Lind]

get? Ja, folketinget kan tage initiativ selv, og det er også muligt, at det er vejen, men det normale er jo på et område som dette, at det er regeringen, der tager et initiativ. Derfor gentager jeg mit spørgsmål om det, det for mig er afgørende at få klarhed over: hvad sker der efter denne debat i dag? Hvad er ministerens hensigt? Skal alt køre videre uændret, eller vil ministeren komme med visse forslag til ændringer?

Det er måske en detalje, men ministeren svarede mig, da jeg spurgte, hvilke statslige opgaver man kunne tænke sig at lægge ud, og pegede på nogle opgaver. Når man vil have nogle organer, som arbejder med privatreten, er det da muligt, det er meget fornuftigt, at visse ting foregår regionalt eller decentralt, og at visse ting behandles centralt. Ministeren nævnedes fra justitsministeriet indfødsretssager og videregående behandling af ægteskabssager eller godkendelsessager. Men så sagde ministeren til mig, at jeg havde nævnt noget med handelsskoler og tekniske skoler og gymnasier, at det var overhovedet ikke opgaver af den art, man drømte om at lægge ud til statsamterne. Nej tak, men det er jo opgaver af den art, man ikke vil give fra sig, og som man ikke vil overføre til amtskommunerne. Det var det, der var pointen i, hvad jeg sagde.

Til allersidst vil jeg nævne det civile beredskab. Det er, som om ministeren ikke helt ser problematikken – i hvert fald ikke, som jeg ser den. Der bliver sagt, at i en kritisk situation er det den, der har ansvaret på statens vegne, og man henviser igen til amtmanden eller regionsamtmanden. Da man valgte regionsamtmanden eller amtmanden til leder af det civile beredskab efter 1959-loven, var amtmanden formand for amtsrådet og havde relationer til kommunerne. Hvis vi skal have en statslig repræsentant – det er muligt, ministeren vil foretrække det – var så ikke regionspolitimesteren, der dog har indseende med disse ting og viden om det, langt at foretrække for den, der sidder som leder af et familieretskantor? Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før – det, man siger i 1975-betænkningen – at den, der i fredstid har ansvaret for området, bør også være den, der har ansvaret i krigstid. Hvorfor tør man ikke overføre ansvaret fra statens side til den folkevalgte amtsborgmester? Det er næsten blevet et skældsord efter hr. Taanquists udtalel-

se, at når man er folkevalgt, nyder man ikke den fulde tillid. Amtsborgmesteren, der har ansvaret for sygehuse, veje m. v., måtte dog vel være egnet, og man har også peget på ham. Nu bliver hr. Taanquist vred på mig – jeg skal holde op. Men det sårede mig dybt at høre, at der var sager, som borgerne ikke mente at folkevalgte myndigheder kunne til-lade sig at afgøre.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg vil gerne konstatere, at fru Nathalie Lind fra denne talerstol har sagt, at jeg skulle have sagt, at når man er folkevalgt, så nyder man ikke den fulde tillid. Det taler vist for sig selv.

Flemming Jensen (KF):

Det skal ikke blive så farlig langvarigt. Vi har fået ministerens svar på, hvad formålet med debatten var: at finde ud af, om statsamterne skulle bestå. Jeg synes, ministeren har draget den rigtige konklusion vedrørende de arbejdsområder, ministeren pegede på. Men uden at vi skal amputere statsamterne eller lenene, eller hvad de nu kommer til at hedde – jeg synes, lensmand er et dejligt udtryk – så vil der dog tilbage blive en vurdering af alle de øvrige opgaver, som jeg går ud fra at ministeren lægger frem for os i næste samling.

Jeg må i øvrigt sige, at jeg glædede mig over ministerens betragtning om reduktionen af tilsynsrådenes indflydelse vedrørende køb og salg af fast ejendom.

Enten er der smuttet noget for hr. Taanquist eller også for mig, men for en sikkerheds skyld vil jeg gerne understrege, at når jeg talte om slækkelse af tilsynet, så var det netop på de områder af økonomisk karakter, hvor kommunerne er store, mange af dem, og hvor man har et veluddannet personale – altså nøjagtig samme linje som den, ministeren var inde på. Jeg havde ikke i mine tanker – og jeg beklager, hvis jeg har udtrykt mig uklart – klagesager, som jo er stærkt stigende i antal, hvilket for øvrigt ikke behøver at være kommunalbestyrelsernes skyld. Der er sådan nogle underlige baciller i luften, der fremmer slige ting.

Knud Lind (FP):